From:	ehud barak <ehbarak1@gmail.com>
To:	Dan Margalit <dan_m@netvision.net.il>
CC:	
Date:	Sat, 3/15/2014 10:24:59 AM
Subject:	Re: מילות פרידה למאיר הרציון

בראיון רדיו אתמול. לרגל פטירתו של מאיר. אב

Sent from my iPhone

On Mar 14, 2014, at 16:21, Dan Margalit <dan_m@netvision.net.il> wrote:

היכן סיפרה?

From: ehud barak [mailto:ehbarak1@gmail.com]
Sent: Friday, March 14, 2014 2:13 PM
To: Margalit Dana & Dan
Subject: Fwd: מילות פרידה למאיר הרציון

אפרופו ספרך על הצנחנים שמאיר לא השתתף בו באופן מלא. רצ"ב מילים שכתבתי עליו היום. באמת "יהודי חדש " ומיוחד. רחל סבוראי סיפרה היום שהיא דווקא חיזקה את ידיו לאחר פעולת התגמול הפרטית בעקבות רצח שושנה.
אב
Sent from my iPhone

Begin forwarded message:

From: ehud barak <ehbarak1@gmail.com>
Date: March 14, 2014 at 13:53:38 GMT+2
To: Zamir Dahbash <Zamir@shalomtelaviv.com>
Cc: zaidman dana <danayael@013net.net>, Nili Priell Barak <nilipriell@gmail.com>
Subject: מילות פרידה למאיר הרציון

ראש הממשלה ושהב"ט לשעבר אהוד ברק פרסם את ההודעה הבאה:
"מאיר הר ציון היה כל חייו ראש וראשון ללוחמים , איש אדמה, ואוהב ארץ ישראל. במעשים, לא בדיבורים.
בטיוליו הנועזים מעבר לגבול כנער וכחייל נח"ל צעיר, כמפקד החולייה במבצעי יחידה 101, כמוביל כח החוד בקשות שבפעולות התגמול וכמ"פ פלוגה א' בגדוד הצנחנים הראשון בלט מאיר גם בין הטובים שבטובים-באומץ ליבו הנדיר מול פני האש,בנחישותו ודבקותו חסרות הפשרה במטרה ובמנהיגותו הטבעית שלא קיבלה מגבלות היררכיה ולא נזקקה מעולם לדרגות ולהסמכה פורמלית. פציעתו הקשה בא-רהווה בסתיו 56 הציבה אותו במאבק מסוג חדש שנמשך כמעט 60 שנה עד הליכתו מאיתנו היום.
פעם אחר פעם היה מאיר הר ציון בחירתם הטבעית של מפקדיו אריק שרון ומשה דיין ושל לוחמי הצנחנים, להיות מי שקורא בראש ואכן לא היה שני לו בתרומה לעיצוב נורמות. ההסתערות "אחרי!" הלחימה של צה"ל ודפוסי הפיקוד הישיר על אנשים מול אש-" גדול הלוחמים של צה"ל" כינה אותו משה דיין.
כלוחמים וקצינים צעירים בסיירת מטכ"ל זקפנו ראש כשמאיר נרתם לצוות הקמת היחידה. בשקיקה ויראה היינו קוראים בערבי שבת ביחידה, שזה עתה קמה, את "פרקי יומן" ממחברת ישנה בכתב ידו, שנים לפני שהספר יצא לאור. ולא היה גבול לגאוותו של קצין צעיר כשהר ציון , שהגיע כבר מ"אחוזת שושנה", היה שב איתנו מתרגיל מודל אחרון ומדווח לאברהם ארנן, מפקד היחידה: "מפקד הצוות והלוחמים יודעים מה הם עושים. כן, זה מיבצע !"
ומאיר עוד נרתם לכל מלחמה. מקרוב, בקו האש. עם מיכה קפוסטה בירושליים ב67, ושוב ברמת הגולן ב73.

ומאיר שמעבר ללחימה רותם עצמו למשימות: לחזוה, הבת והבנים ותמיד ארץ ישראל. נאמן וקנאי לאותן עמדות איתן גדל כנער בעין חרוד. ולעיתים קרובות איננו רואה עם חלק מאיתנו עיין בעיין את תמורות העיתים. אבל תמיד בהיר וחד ופיו וליבו שווים באבחנתו שלא המדרש עיקר, אלא המעשה. והמעשה, מעשה המלחמה ומעשה החיים -כמאבק ומסע - הוא שנזכור כמורשתו.

Sent from my iPad